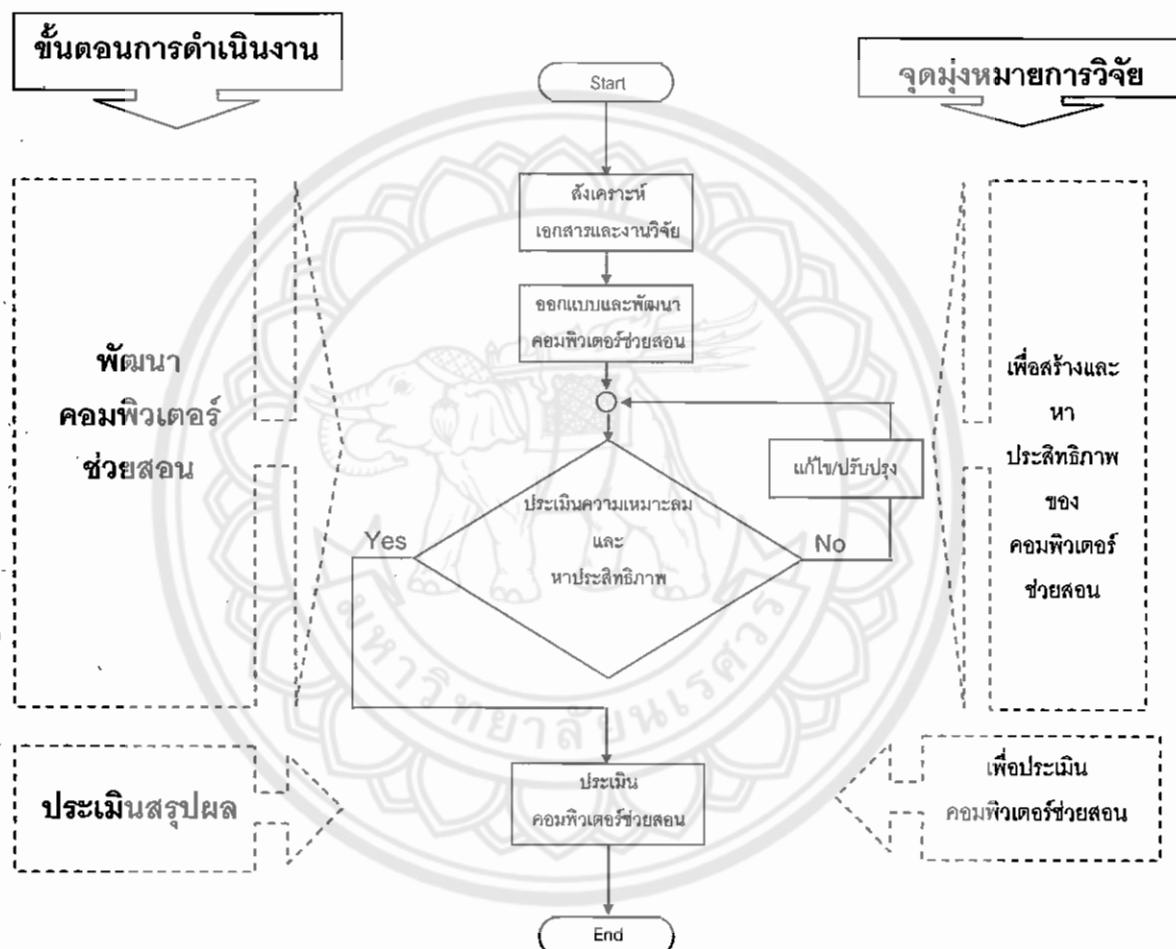

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงนี้มี
ขั้นตอนการดำเนินงานตามผังการทำงานและจุดมุ่งหมายการวิจัยที่แสดงในภาพ 2

ภาพ 2 ขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง
เรื่องการจำแนกเสียงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องได้ยิน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้น ดังนี้
**ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 ขั้นตอนที่ 2 การประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง

เครื่องการจำแนกเสียง

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เครื่องการจำแนกเสียง ได้กำหนด
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3 ประเภทดังนี้

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสิทธิภาพกับ
 เนื้อหาการฝึกฟัง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกฟัง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง
 ระหว่างจุดประสิทธิภาพกับเนื้อหาการฝึกฟัง

2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่
 ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกฟัง
 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง
 เครื่องการจำแนกเสียง มีดังนี้

3.1 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนครรภารค์
 ปัญญา- นฤกุล จังหวัดนครสวรรค์ ในการตรวจสอบความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 ชุดการฝึกฟัง เครื่องการจำแนกเสียง จำนวน 3 คน

3.2 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนพิชณุโลกปัญญา-
 นฤกุล จังหวัดพิษณุโลก ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง
 เครื่องการจำแนกเสียง จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาขั้นตอนนี้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสิทธิภาพกับ
 เนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียง ได้แก่ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสิทธิภาพกับ
 กับเนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง
 เครื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ แบบประเมินความ

เหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่อง การจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

3.1 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง และคุณภาพการใช้

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง

การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. ศึกษาระบวนการฝึกฟัง การจำแนกเสียง และการรับรู้เกี่ยวกับเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการฝึกฟัง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในเรื่องกระบวนการฝึกฟัง ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและสังเกตกิจกรรมการฝึกฟังสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหน้ากระจก ดังภาพ 3 – ภาพ 4 ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1.1 การฝึกให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รู้จักเสียงสารหรือเสียงพยัญชนะที่ต้องการฝึก(ฝึกจำเสียง) โดยใช้วิธีการสื่อความหมายแบบการอ่านริมฝีปาก (Lib Reading) ควบคู่กับการฟังเสียง

1.2 การฝึกให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินฟังเสียงสารหรือเสียงพยัญชนะ (ฝึกฟังเสียง) หลังจากที่เด็กได้ฝ่ากการฝึกจำเสียงมาแล้ว โดยให้เด็กได้ฟังเสียงของคำที่มีสารหรือพยัญชนะที่เหมือนกัน

1.3 การฝึกให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำแนกเสียง (ฝึกจำแนกเสียง) โดยให้เด็กได้ฟังเสียงของคำที่มีสารหรือพยัญชนะที่ได้ฝึกจำเสียงและฝึกฟังเสียงมาแล้วกับเสียงของคำที่มีสารหรือพยัญชนะที่มีความแตกต่างกัน

ภาพ 3 ครูบอกให้เด็กดู

ภาพ 4 ครูบอกให้เด็กดูปากของครู

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตของการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงแตกต่างในการฟังด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. ออกแบบเนื้อหาการฝึกฟังที่จะนำมาสร้างเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้วิจัยได้ปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการฝึกฟัง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ แก้ไข เนื้อหาและแบบฝึกหัดให้มีความเหมาะสมกับการนำมาใช้ในการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไป ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

3.1 เรื่องการจำแนกเสียงสระ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาการจำแนกเสียงสระโดยเลือกเฉพาะสระเสียงแท้ เป็นสระเสียงยาวและมีการออกเสียงที่มีลักษณะของลิ้นและริมฝีปากที่ใช้ในการออกเสียงแตกต่างกัน ได้แก่ สรระ อ ลิ้นจะวางในท่าปกติ ริมฝีปากอ้าปากปกติ, สระ อี ส่วนหน้าของลิ้นกระดกขึ้นสูง ริมฝีปากเหยียดออกเก็บน้อย, สระ เอ ส่วนหน้าของลิ้นกระดกขึ้นสูงแต่ต่ำกว่าขณะออกเสียง อี ริมฝีปากเหยียดออกเหมือนอิ แต่ขากรรไกรล่างลดต่ำลงกว่าขณะออกเสียง อี และ สระ อุ ส่วนหลังของลิ้นกระดกขึ้นสูงแต่ต่ำกว่าขณะออกเสียง อุ ริมฝีปากห่อกลม

3.2 เรื่องการจำแนกเสียงพยัญชนะตัน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาการจำแนกเสียงพยัญชนะโดยเลือกพยัญชนะที่มีตำแหน่งของการเกิดเสียงที่แตกต่างกัน ได้แก่ พยัญชนะ ก เกิดจากกักลมแล้วปล่อยออกมายากลำคอ, พยัญชนะ น เกิดจากการเอาลิ้นไปแตะที่ฟันแล้วปล่อยลมออกมานะ พยัญชนะ ม เกิดจากภารกักลมที่ริมฝีปาก แล้วปล่อยเสียงออกมานะ พยัญชนะ ว เกิดจากการห่อริมฝีปาก, พยัญชนะ ต เกิดจากการเอาลิ้นไปปุ่มเหงือกแล้วปล่อยเสียงออกมานะ และพยัญชนะ อ เกิดจากการปล่อยลมออกมายากลำคอโดยตรงโดยไม่กักลมไว้ ในการกำหนดเวลาการจัดการฝึกฟังนั้นกำหนดให้ฝึกฟังเสียงเรื่องละ 30 นาที จำนวน 20 ครั้ง รวม 600 นาที

4. นำเนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียงพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนฝึกฟังจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียง

5. นำผลการประเมินความสอดคล้องที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าตัวชี้วัดความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก ง) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นดังนี้ ความมีการฝึกฟังเปรียบเทียบเสียงต่างๆ ที่ฝึกฟังในแต่ละเรื่อง

6. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยและนำเสนอสังเคราะห์เป็นข้อสรุปของลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เหมาะสมกับการใช้ในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเอกสารที่เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

7. ดำเนินการเขียนผังงาน โดยดำเนินการเขียนஆட்டுலக்ஷன்ต่างๆ เพื่ออธิบายขั้นตอนการทำงานของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

8. ดำเนินการสร้างสตอร์บอร์ด โดยเป็นการเตรียมพร้อมในการนำเสนอ ข้อความ ภาพ และสื่อมัลติมีเดียต่างๆ ลงบนกระดาษ เพื่อให้การนำเสนอข้อความและสื่อในรูปแบบต่างๆ เป็นไปอย่างเหมาะสมในการนำเสนอหน้าจอคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบ(Design) การนำเสนอเนื้อหาและลักษณะการนำเสนอเนื้อหาในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามกระบวนการฝึกจำเสียง ฝึกฟังเสียง และฝึกจำแนวเสียง มีรายละเอียดดังนี้

8.1 กระบวนการฝึกจำเสียง ผู้วิจัยได้ออกแบบให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้นำเสนอภาพสระหรือพยัญชนะที่ฝึก ควบคู่กับคำที่มีสระที่เหมือนกันแต่มีพยัญชนะแตกต่างกัน(กรณีฝึกฟังเสียงสระ)หรือพยัญชนะที่เหมือนกันแต่สระแตกต่างกัน(กรณีฝึกฟังเสียงพยัญชนะ) รวมทั้งยังออกแบบให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับคอมพิวเตอร์โดยเมื่อเด็กเลือก(คลิก)คำที่ต้องการฝึกคอมพิวเตอร์จะทำการติดตอบ(Interaction) โดยการแสดงภาพวิดีทัศน์การอ่านริมฝีปากพร้อมกับเสียงของคำที่เด็กเลือก

8.2 กระบวนการฝึกฟังเสียง กระบวนการนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบให้คอมพิวเตอร์ได้นำเสนอภาพสระหรือพยัญชนะที่ฝึกเหมือนกับกระบวนการฝึกจำเสียง แต่มีความแตกต่างกันที่เมื่อเด็กเลือก(คลิก)คำที่ต้องการฝึก คอมพิวเตอร์จะทำการติดตอบ (Interaction) กับผู้เรียนโดยการแสดงเสียงของคำที่นักเรียนเลือกพร้อมกับภาพตัวอักษรคำที่นักเรียนเลือก

8.3 กระบวนการฝึกจำแนวเสียง ผู้วิจัยได้ออกแบบให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้นำเสนอภาพสระหรือพยัญชนะที่ฝึก ควบคู่กับคำที่มีพยัญชนะแตกต่างกันแต่สระเหมือนกัน(กรณีฝึกฟังเสียงพยัญชนะ)หรือมีสระแตกต่างกันแต่มีพยัญชนะเหมือนกัน(กรณีฝึกฟังเสียงสระ) ซึ่งแตกต่างจากการนำเสนอภาพสระหรือพยัญชนะที่ฝึกในกระบวนการฝึกจำเสียงและฝึกฟังเสียง แต่ในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับคอมพิวเตอร์โดยเมื่อเด็กเลือก(คลิก)คำที่ต้องการฝึกคอมพิวเตอร์จะทำการติดตอบ (Interaction) กับผู้เรียนเหมือนกับกระบวนการฝึกฟัง กล่าวคือ จะแสดงเสียงของคำที่นักเรียนเลือกพร้อมกับภาพตัวอักษรคำที่นักเรียนเลือก

โดยที่ทั้ง 3 กระบวนการเด็กสามารถควบคุมการเรียน(Learner Control) ของตนเองโดยการเลือกที่จะฝึกจำเสียง ฝึกพังเสียงและฝึกจำแนวเสียงสระและพยัญชนะตามความสนใจ (Attention) รวมทั้งเด็กยังสามารถฝึกได้ไม่จำกัดจำนวนครั้งในการฝึกแต่ละคำแล้วแต่ความแตกต่างของแต่ละคน (Individual Difference)

9. ดำเนินการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยในการทำกราฟิกครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนิน การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรม Authorware 7.0(โปรแกรมสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน), Adobe Photoshop 5.5 และ 7.0 (โปรแกรมตกแต่งภาพ ปุ่มและตัวหนังสือ), Ulead Gif Animator 5 (โปรแกรมทำภาพเคลื่อนไหว), Ulead Studio 9.0 (โปรแกรมตัดต่อภาพวิดีโอศูนย์) และ Sound Forge 6.0 (โปรแกรมจัดการเกี่ยวกับเสียง)

10. จัดทำคู่มือประกอบการใช้งานคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยในคู่มือจะมีเนื้อหาประกอบไปด้วยข้อมูลสำหรับการติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะใช้งานสำหรับผู้ควบคุมหรือครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ในการดูแลระบบของคอมพิวเตอร์ ข้อมูลในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟังเรื่องการจำแนวเสียงสำหรับครูผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

11. นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและคู่มือการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

12. นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนวเสียง มาปรับปรุงส่วนที่ยังบกพร่อง

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและคู่มือการใช้งาน พิริมหั้นแบบสอบถามความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและคู่มือการใช้งานคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนฝึกฟังเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 2 คน (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) เพื่อทำการประเมินความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. นำแบบประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผล ได้ค่าความเหมาะสมของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ระหว่าง 4.20 ถึง 5.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0 ถึง 0.55 จากนั้นจึงนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและคู่มือการใช้งานมาแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่ให้ปรับปรุงการนำเสนอภาพวิดีโอศูนย์การอ่านวิมฟีปากให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้น เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเห็นภาพการทำ รูปปากกา

รออกเสียงชัดเจน การนำเสนอส่วนนำให้เป็นภาพเคลื่อนไหวเพื่อเร้าความสนใจเพิ่มขึ้น และให้ฝึกจำแนกเสียงโดยไม่มีภาพวิดีทัศน์การอ่านริมฝีปาก

3. หลังจากผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วจึงดำเนินการหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีระดับการสูญเสียการได้ยิน 26 – 90 เดซิเบล โรงเรียนครรภารคบัญญานุกูล จำนวน 3 คน เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องด้านการสื่อความหมาย รูปแบบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาพ สี ขนาดตัวอักษร ความเหมาะสมในการใช้ภาษา การใช้ปุ่มต่างๆ โดยการสอนตามและสังเกตพฤติกรรมในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดย ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกข้อมูลการฟังแล้วนำมาระบบปรับปรุงแก้ไขในด้านการนำเสนอภาพวิดีทัศน์การอ่านริมฝีปากให้มีคุณภาพในการแสดงผลสูงขึ้น เพื่อเพิ่มความคมชัดของภาพวิดีทัศน์

3.2 นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและคู่มือการใช้งานคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้ปรับปรุงแล้วไปหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการสูญเสียการได้ยิน 26 – 90 เดซิเบล เป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีความพิการอื่นๆ 3 คน และได้รับการฝึกฟังเป็นต้นมาแล้ว ที่กำลังเรียนในโรงเรียนพิชณุโลกปัญญานุกูล จังหวัดพิชณุโลก จำนวน 9 คน (รายละเอียดดังภาคผนวก ข) เพื่อหาประสิทธิภาพคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ส่วนดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างชุดประสบการณ์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาของผู้เรียนรายด้านการฟังทั้ง 3 ห้าน โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
2. วิเคราะห์หาค่าความเหมาะสมลงของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง โดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมลงของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงที่ผู้เรียนรายด้านมาตรวจให้คะแนนจากการพิจารณารายการประเมินในแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

ให้คะแนน 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ให้คะแนน 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ให้คะแนน 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ให้คะแนน 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ให้คะแนน 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.2 นำผลการให้คะแนนของแบบประเมินมาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ได้กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่ามีความเหมาะสม คือ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไปและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน

1.00

3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนก เสียง ผู้วัยด้ำเนินการดังนี้

3.1 หาร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของเด็กที่ได้จากการสอบย่อยขณะใช้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.2 หาร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของเด็กในการทดสอบความสามารถในการ จำแนกเสียงด้วยแบบทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียงหลังจากใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง

1. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียงของเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดำเนินตามลำดับขั้น ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วทำการสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่ เกี่ยวกับการทดสอบความสามารถจำแนกเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1.2 กำหนดเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียงสระและเสียง พยัญชนะ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปัจจัยนิดเดียวตอบ จำนวน 30 ข้อ

1.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

1.4 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียงจำนวน 30 ข้อ

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการตรวจสอบคุณภาพดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกฟัง จำนวน 3 คน โดยพิจารณาเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ เล้วน้ำความคิดเห็นมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

และพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป เป็นแบบทดสอบที่มีความตรงในการวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจึงใช้ข้อสอบทุกข้อ จำนวน 30 ข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

2.2 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนพิษณุโลกปัญญาณุกูล จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 9 คน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผลการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ได้แก่

1. ครูผู้สอนการฝึกฟังจำแนกเสียง โรงเรียนพิษณุโลกปัญญาณุกูล จำนวน 2 คน
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนพิษณุโลกปัญญาณุกูล ที่ได้ให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงแล้ว จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง ในครั้งนี้ได้แก่ แบบประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การสร้างเครื่องมือ

แบบประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินวัด grammathic การศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน
3. กำหนดขอบข่ายของคำตามที่จะสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมลิ่งที่ต้องการประเมิน ซึ่งมี 3 ด้าน คือ
 - 3.1 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ได้แก่ การประเมินเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ฝึกฟัง โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง รูปแบบของการฝึก จำนวนแบบฝึกหัด
 - 3.2 ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ การประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมของขั้นตอนการฝึกฟัง ระยะเวลาที่ใช้ และการมีส่วนร่วมในการฝึกของนักเรียน
 - 3.3 ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่ พฤติกรรมการฝึกฟัง และระดับความสามารถในการจำแนกเสียง
4. กำหนดครุปแบบของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ชนิด 5 ระดับ สำหรับครุ 21 ข้อ และสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 14 ข้อ
5. สร้างแบบสอบถามตามรูปแบบที่กำหนด โดยให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์และขอบข่าย
6. นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบภาษา จำนวนที่ใช้ ความตรงและความครอบคลุมเนื้อหาที่จะประเมิน
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณา มาปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมส่วนที่บกพร่องแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามครุผู้สอนฝึกฟังจำแนกเสียง จำนวน 2 คน และเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนพิชณุโลกปัญญาณุกูล ที่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียงแล้ว จำนวน 9 คน ด้วยแบบประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 นำแบบประเมินมาตราชให้คะแนน โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 นำผลการให้คะแนนแต่ละด้าน มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ไชยศ เรื่อง สุวรรณ, 2533. หน้า 138)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. เกณฑ์ในการพิจารณาค่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสม คือ ครูผู้สอนฝึกฟัง และเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างชุดประสิทธิภาพกับแบบทดสอบ (Index of Congruence) มีสูตรดังนี้ (เทียนจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539. หน้า 181)

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแนวใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 0 เมื่อไม่แนวใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 1 เมื่อแนวใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.2 ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียงโดยหาค่าตัวชี้ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาการฝึกฟัง (Index of Congruence) มีสูตรดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539. หน้า 181)

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาการฝึกฟังจำแนกเสียง
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแนวใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหามีความหมายสม
- 0 เมื่อไม่แนวใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหามีความหมายสม
- 1 เมื่อแนวใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหามีความหมายสม

1.3 การหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการฝึกฟัง เรื่องการจำแนกเสียง E_1/E_2 (ปั้ยยงค์ พรมวงศ์, 2532. หน้า 495) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของเด็กที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดขณะให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

$\sum X$ คือ คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

A คือ คะแนนเต็มการทำแบบฝึกหัด

N คือ จำนวนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของเด็กที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัด

ความสามารถจำแนกเสียงหลังเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

$\sum F$ คือ คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถจำแนกเสียง

B คือ คะแนนเต็มการทำแบบทดสอบวัดความสามารถจำแนกเสียง

N คือ จำนวนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. สถิติบรรยาย

2.1 ค่าเฉลี่ย (บุญชุม ศรีสะอาด, 2535. หน้า 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชุม ศรีสะอาด, 2535. หน้า 103)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ คือ กำลังสองของคะแนนผลรวม

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

